



Relationship Between Digital Leadership of Administrators and Effectiveness of Schools under the Bangkok Metropolitan Administration

Phattharaphong Phonkhan and Wisut Wichitputchaporn

Students in the Educational Administration Program, Ramkhamhaeng University, Thailand

Master of Education, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

E-mail: Phattaraphong.sax@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-1811-0557>

E-mail: Wisutwicht1112@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-1785-0023>

Received 17/01/2025

Revised 21/01/2025

Accepted 25/02/2025

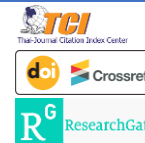
Abstract

Background and Aims: Digital leadership is crucial for promoting innovation, adapting to rapidly evolving technologies, and supporting businesses during their digital transformation if they want to remain competitive in the digital era. It enables groups to make effective use of technology, which fosters adaptability, growth, and resilience. The objectives of this research were: 1) to study the level of digital leadership of school administrators under the jurisdiction of Bangkok, 2) to study the level of school effectiveness under the jurisdiction of Bangkok, and 3) to study the relationship between digital leadership of school administrators and school effectiveness under the jurisdiction of Bangkok.

Methodology: The sample group consisted of 370 teachers under the jurisdiction of Bangkok, selected through stratified random sampling. The instrument used was a 5-point Likert scale questionnaire. Statistical methods used for data analysis included percentage, mean, standard deviation, and Pearson's correlation coefficient. The research findings were as follows.

Results: The results of the research revealed that: 1) the digital leadership of school administrators under the jurisdiction of Bangkok, both overall and by aspect, was at a high level, 2) the school effectiveness under the jurisdiction of Bangkok, both overall and by aspect, was at a high level, and 3) there was a high positive correlation between the digital leadership of administrators and school effectiveness, with statistical significance at the .05 level.

Conclusion: Results of the study of the relationship between administrators' digital leadership and educational institution effectiveness. The results of the study can be summarized in 4 points as follows: 1) Status of respondents who work in schools. It was found that Most of the inquiries were female. Most educational qualifications are at the bachelor's level. Most of them have less than 5 years of work experience and are in large educational institutions. 2) Overall level of opinions on digital leadership among school administrators and separated into individual areas at a high level When considering each aspect, it was found that the aspect of having a digital vision had the highest average, followed by the aspect of creating a digital culture, and it was found that the aspect of teamwork has the lowest average. 3) Effectiveness level of the educational



institution. Overall and separated into each aspect, it was found that at a high level, when considering each aspect, it is found that the aspect of developing students' academic achievement had the highest average, followed by the aspect of solving problems within the school. And found that the ability to change and develop educational institutions has the lowest average. 4) The relationship between executives' digital leadership and facility effectiveness.

The study found that the digital leadership of school administrators has a positive relationship with the effectiveness of educational institutions. Overall, it is at a high level. which is an indicator of leadership. The digital aspect of educational institution administrators that has the greatest relationship with the effectiveness of educational institutions is the aspect of creating a digital culture. Teamwork and having a digital vision, respectively.

Keywords: Digital Leadership; Effectiveness of School; Administrators



ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ภัทรพงศ์ พลخال และวิสุทธิ วิจิตรพัชรารณ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ภาวะผู้นำด้านดิจิทัลมีความสำคัญต่อการส่งเสริมนวัตกรรม การปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการสนับสนุนธุรกิจต่างๆ ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล หากต้องการรักษาความสามารถในการแข่งขันในยุคดิจิทัล ภาวะผู้นำด้านดิจิทัลช่วยให้กลุ่มต่างๆ สามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งเสริมความสามารถในการปรับตัว การเติบโต และความยืดหยุ่นการวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร 2) ศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ครูผู้สอน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 370 คน สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์

ผลการวิจัย: ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า 1) ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผล: ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สรุปผลการศึกษาได้ 4 ประเด็น ดังนี้ 1) สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ด้านวุฒิการศึกษาส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงานส่วนใหญ่น้อยกว่า 5 ปี และอยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่ 2) ระดับความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและแยกเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล และพบว่า ด้านการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 3) ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยภาพรวมและแยกเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน และพบว่าด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 4) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ซึ่งตัวชี้วัดของภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาที่มีความสัมพันธ์มากที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ตามลำดับ

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำทางดิจิทัล; ประสิทธิผลของสถานศึกษา; ผู้บริหารสถานศึกษา

บทนำ

โลกมีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว องค์กรที่สามารถปรับตัว และเตรียมความพร้อมเพื่อให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้เร็วเท่าไรย่อมมีความได้เปรียบมากกว่านั้น องค์กรทางการศึกษาเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญต่อชาติ เพราะการศึกษาสร้างคน คนสร้างชาติ ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น การปรับตัวและนำมาซึ่งเทคโนโลยีและนวัตกรรมรูปแบบการศึกษาใหม่ ๆ ที่ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเองด้วยรูปแบบที่แตกต่างกลายเป็นโมเดลใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับบริบท การเตรียมความพร้อมในการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงผลักดันให้ผู้บริหารการศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีศักยภาพในการบริหารกิจการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล รวมถึงภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ซึ่งถือเป็นกุญแจสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรทางการศึกษาอันจะส่งผลให้นักเรียนมีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป (ปุนณัฐฐา มาเชค, 2565: 1)

ปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในทุกมิติของการบริหาร และการจัดการศึกษา ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาทั่วประเทศ โดยเฉพาะในสถานศึกษาที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรุงเทพมหานคร การปรับตัวของผู้บริหารในด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการจึงเป็น สิ่งสำคัญภาวะผู้นำทางดิจิทัล (Digital Leadership) ของผู้บริหารการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยการนำนวัตกรรมทางเทคโนโลยี มาปรับใช้ในการพัฒนาระบบการบริหาร การจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562)

การศึกษานานโลกดิจิทัล (Digital Education) คือ การเรียนรู้ที่เกิดจากการผสมผสานกันระหว่างการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นไปที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางกับการประยุกต์ใช้ เข้ากับเทคโนโลยีต่าง ๆ ไปด้วยกัน โดยการเรียนการสอนนั้นจะมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นความคิดสร้างสรรค์ ความคิดเชิงวิเคราะห์ ความคิดเชิงวิพากษ์ และความคิดอย่างมีระบบ เป็นต้น ซึ่งข้อดีของการศึกษานานโลกดิจิทัล (Digital Education) นอกจากจะพัฒนาความคิดของผู้เรียนแล้ว ยังมีอีกสิ่งหนึ่งก็คือความอิสระของผู้เรียนที่จะเลือกเรียนที่ไหน และเวลาใดก็ได้ ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้กับการสอนผ่าน YouTube การสอนผ่านการเล่นเกม โดยใช้เกมออกแบบโจทย์ให้กับผู้เรียน การสร้าง Blog สำหรับถ่ายทอดความรู้หรือการสร้างกลุ่มบน Facebook หรือ Line เพื่อให้ผู้สอนกับผู้เรียนใกล้ชิดกัน เราจะเห็นได้ว่าการเรียนในรูปแบบของการศึกษานานโลกดิจิทัล (Digital Education) นั้นน่าสนใจมาก เพราะเป็นการขยายขอบเขตของคำว่าเรียนรู้ออกไปและยังทำให้ผู้เรียนและผู้สอนมีอิสระในการสร้างสรรค์เนื้อหาที่มีคุณภาพได้มากขึ้นกว่าการเรียนในรูปแบบปัจจุบัน (ปุนณัฐฐา มาเชค, 2565: 4)

ระบบการศึกษาของกรุงเทพมหานครในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องมีทิศทางที่เชื่อมโยงไปสู่การผลิตบุคลากร ที่เป็นกำลังสำคัญของประเทศในระดับต่าง ๆ อย่างสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ของชาติ และทิศทางการพัฒนาประเทศที่กำหนดขึ้น รวมทั้งการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่เป็นเครื่องมือสำคัญ ในการพัฒนาประเทศสู่สังคมดิจิทัล และการพัฒนาระบบการศึกษาเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงในสังคมที่เน้น การแข่งขันด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี รวมทั้งการพัฒนาที่สอดคล้องและรองรับกับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลง (สำนักงานการศึกษา, กรุงเทพมหานคร 2564: 6)

ประสิทธิผลเป็นเครื่องมือหรือตัวบ่งชี้ที่สำคัญในการตัดสินใจว่า การบริหารของหน่วยงานหรือองค์การใด องค์กรหนึ่ง สามารถดำเนินงานจนบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้มากน้อยเพียงใด เป็นเรื่องเกี่ยวกับผลที่ได้รับและผลสำเร็จของงาน (ณัฐวัชร จันทโรธรณ์และพงษ์ศักดิ์ พัวพรพงษ์, 2563) ประสิทธิภาพของโรงเรียน เป็น

ความสามารถของผู้บริหารที่จะนำพาโรงเรียนประสบความสำเร็จ ในการดำเนินงานตามที่องค์กรให้กำหนด เป้าหมายไว้ โดยผู้บริหารโน้มน้าวจิตใจส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงานพร้อมทั้งปรับตัวเข้ากับ สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ พัฒนาดตนเองใช้ความรู้ความสามารถเพื่อให้สถานศึกษามีประสิทธิภาพบรรลุ วัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้มีองค์ประกอบ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเจตคติทางบวกการแก้ไขปัญหาภายใน สถานศึกษา และการปรับเปลี่ยนพัฒนาสถานศึกษา (วรรณภา ไทยประยูร, 2564: 40)

จากเหตุผลดังกล่าว ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้นำสถานศึกษาให้สามารถใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นประโยชน์ต่อการศึกษารองกรุงเทพมหานครหรือสถานศึกษาสังกัดอื่น ๆ สามารถใช้ในการวางแผนปรับปรุงพัฒนา และส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้บริหารทางดิจิทัลอย่างมืออาชีพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร

การทบทวนวรรณกรรม

ภาวะผู้นำทางดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารในการนำพา และสนับสนุนบุคลากรในองค์กร ให้สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับบริบททางการศึกษา โดยมีวิสัยทัศน์และความรู้ ความเข้าใจในเทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมการบูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ และการทำงาน พร้อมทั้ง เตรียมความพร้อมและสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง โดยมีการชั้นนำ และกระตุ้นให้ บุคลากรมีความกระตือรือร้นและเต็มใจในการปฏิบัติหน้าที่

ประสิทธิผลของสถานศึกษา หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารที่ทำให้สถานศึกษาสามารถบรรลุ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยการโน้มน้าวส่งเสริมให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานพร้อมปรับตัวเข้ากับ การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม พัฒนาดตนเองให้มีความรู้ความสามารถใหม่ๆอยู่เสมอ และบริหารจัดการ และการ ดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้การบรรลุเป้าหมายดังกล่าวมีองค์ประกอบสำคัญหลายประการ เช่น ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียน การพัฒนาเจตคติทางบวกของนักเรียน การปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา และการ แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา

โรจนศักดิ์ อินทน (2566) ได้ศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงาน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ผลวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัล จำนวน 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผล การบริหารงานโรงเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีมและความร่วมมือ และ ด้านความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 61.90

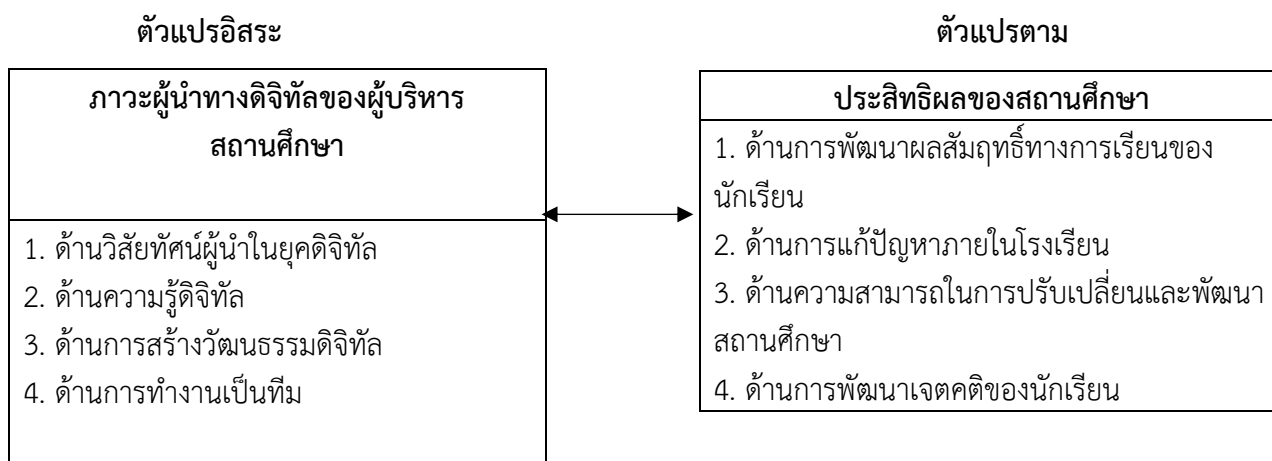
วารภรณ์ พวงสำเภาและชนมณี ศิลาณกิจ (2566) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน ในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน

ในกลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร มีระดับภาวะผู้นำดิจิทัลอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการสื่อสารดิจิทัล รองลงมาด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัล ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่าง มืออาชีพ แสดงว่าผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัล นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร ประสานงาน สร้างเครือข่ายภายในและภายนอกสถานศึกษาทำให้เกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กรที่มีประสิทธิภาพ นำไปสู่สังคมยุคดิจิทัล

ขวัญฤทัย ภู่อาระ (2562) ได้ศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ผลวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา ดังนี้



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครูในสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2567 จำนวน 12,654 คน ทั้งหมด 437 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2567 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random Sampling) โดยใช้ขนาดของสถานศึกษาเป็นชั้นของการสุ่ม ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ และสุ่มกลุ่ม ตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการจับสลากตามสัดส่วนของประชากร เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอนในสถานศึกษา และขนาดสถานศึกษา เป็นลักษณะคำถามปลายปิดแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยใช้กรอบแนวคิดจากการสังเคราะห์ความถี่ ได้แก่ 1. ด้านวิสัยทัศน์ผู้นำในยุคดิจิทัล 2. ด้านการรู้ดิจิทัล 3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล 4. ด้านการทำงานเป็นทีม เพื่อสอบถามข้าราชการครูเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยใช้กรอบแนวคิดจากการสังเคราะห์ความถี่ ได้แก่ 1. ด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 2. ด้านการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน 3. ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา 4. ด้านการพัฒนาเจตคติของนักเรียน เพื่อสอบถามข้าราชการครูเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารจัดการโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

3.1.1 ศึกษาค้นคว้าข้อมูล แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ 1 ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และตัวแปรที่ 2 ประสิทธิภาพของสถานศึกษาเพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย ที่กำหนดไว้ และเอกสารการสร้างแบบสอบถามและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.2 วิเคราะห์คำถาม เพื่อสร้างแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และสร้างเครื่องมือ ให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาและนิยามศัพท์เฉพาะ

3.1.3 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของเนื้อหาและสำนวนภาษาที่ใช้ จากนั้นนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำ ดำเนินการแก้ไข ให้ถูกต้องสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1.4 นำแบบสอบถามไปหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เป็นผู้ประเมินและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง .80 – 1.00 และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3.1.5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับครูที่อยู่ในสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.990

3.1.6 นำแบบสอบถามที่ได้พิจารณาตรวจสอบหาความเชื่อมั่นแล้วไปจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ระหว่างเดือนสิงหาคม – ตุลาคม พ.ศ. 2567 โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

4.1.1 ขออนุญาตแนะนำตัวจากบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มอบให้กับผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อขออนุญาตจัดเก็บข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง 370 คน

4.1.2 ผู้วิจัยนำสำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์พร้อม Link แบบสอบถามผ่าน Google Form เสนอต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในกรุงเทพมหานครในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม จำนวน 370 คน โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจาก Google Form ได้ข้อมูลกลับมาทั้งสิ้น จำนวน 370 ฉบับ

4.1.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลของครูผู้ตอบแบบสอบถามจาก Google Form มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมทางสถิติต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 หลังจากผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างเสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

5.1.1 นำแบบสอบถามที่ได้กลับมาดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ เพื่อนำข้อมูลมาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการวิจัย

5.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอนในสถานศึกษา และขนาดสถานศึกษา โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) และนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำอธิบาย

5.1.3 วิเคราะห์ข้อมูลระดับภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยภาพรวมและรายด้านและนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำอธิบายโดยมีเกณฑ์การพิจารณาระดับภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูสังกัดกรุงเทพมหานคร แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

5.1.4 วิเคราะห์ข้อมูลระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยภาพรวมและรายด้านและนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำอธิบายโดยมีเกณฑ์การพิจารณาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

5.1.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) ตามหลักเกณฑ์พิจารณาของ (วิญญา วิศาลาภรณ์, 2540)

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติในการหาคุณภาพเชิงเครื่องมือ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (IOC) การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน SD

6.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของสถานศึกษา คือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

จากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ผลการวิจัย และได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของครูผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	74	20.00
หญิง	296	80.00
รวม	370	100
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	316	85.41
สูงกว่าปริญญาตรี	54	14.59
รวม	370	100
ประสบการณ์ในการทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	206	55.68
5 - 10 ปี	113	30.54
11 - 15 ปี	47	12.70
มากกว่า 15 ปี	4	1.08
รวม	370	100
ขนาดสถานศึกษา		
ขนาดเล็ก	82	22.16
ขนาดกลาง	85	22.97
ขนาดใหญ่	203	54.87
รวม	370	100

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 20.00) วุฒิการศึกษาการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 85.41) ประสบการณ์การทำงาน น้อยกว่า 5 ปี (ร้อยละ 55.68) และ ขนาดสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่ (ร้อยละ 54.87)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมที่มีการจำแนกเป็นรายด้าน

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	SD	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.49	.41	มาก	1
2. ด้านการรู้ดิจิทัล	4.47	.44	มาก	3
3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	4.49	.47	มาก	2
4. ด้านการทำงานเป็นทีม	4.46	.48	มาก	4
รวม	4.48	.40	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, $SD = 0.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.49$, $SD = 0.41$) รองลงมา คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ($\bar{X} = 4.49$, $SD = 0.47$) ส่วนด้านการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.46$, $SD = 0.48$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยภาพรวมที่มีการจำแนกเป็นรายด้าน

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	SD	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	4.50	.38	มาก	1
2. ด้านการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน	4.49	.40	มาก	2
3. ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา	4.47	.45	มาก	4
4. ด้านการพัฒนาเจตคติของนักเรียน	4.49	.50	มาก	3
รวม	4.49	.39	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษา โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, $SD = 0.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.50$, $SD = 0.38$) รองลงมาคือ ด้านการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.49$, $SD = 0.40$) ส่วนด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.47$, $SD = 0.45$)

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา

ภาวะผู้นำทางดิจิทัล ของผู้บริหาร	ประสิทธิผลของสถานศึกษา				Y _{tot}
	ด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียน	ด้านการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน	ด้านความสามารถในการ ปรับเปลี่ยนและพัฒนา สถานศึกษา	ด้านการพัฒนาเจตคติของ นักเรียน	
ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	.692**	.762**	.683**	.789**	.809**
ด้านการรู้ดิจิทัล	.666**	.762**	.698**	.771**	.801**
ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	.736**	.800**	.744**	.823**	.858**
ด้านการทำงานเป็นทีม	.718**	.757**	.709**	.772**	.816**
X _{tot}	.786**	.861**	.792**	.881**	.918**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่าภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหาร (X_{tot}) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา (Y_{tot}) อยู่ในระดับสูง ($r = 918$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยรวม (Y_{tot}) มีความสัมพันธ์กับภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษามากที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง ($r = 858$) รองลงมา คือ ด้านการทำงานเป็นทีม มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง ($r = 816$) ส่วนด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ ด้านการรู้ดิจิทัล มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง ($r = 801$)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารรายด้านกับประสิทธิผลของสถานศึกษารายด้านเป็นคู่ พบว่า ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหาร ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา ด้านการพัฒนาเจตคติของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = 823$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รองลงมา คือ ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหาร ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา ด้านการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = 800$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหาร ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา ด้านการพัฒนาเจตคติของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูงมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = 789$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านพบว่า มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารกับการประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอเสนออภิปรายผลการวิจัย 3 ประเด็น ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ระดับภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหาร โดยภาพรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งหากพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารนั้นมองเห็นโอกาส ใช้ความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อไปวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและบริบทของสถานศึกษา มีการสร้างวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อสร้างเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานตามเป้าหมาย และกลยุทธ์ที่วางไว้ได้อย่างชัดเจน ทั้งยังสร้างแรงบันดาลใจให้กับครู หรือบุคลากรในการทำงาน เพื่อให้การทำงานนั้นประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายตามที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ วราภรณ์ พวงสำเภา และชนมณี ศิลา นุกิจ (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารอาจจะยังไม่สามารถโน้มน้าวใจให้มีการทำงานร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความคิดสร้างสรรค์ของครูและบุคลากรที่จะนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการทำงานเพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างที่ควรจะเป็นตามการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับ โรจนศักดิ์ อินทนน (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร พบว่า ด้านการทำงานเป็นทีม และความร่วมมือ อยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพของสถานศึกษา โดยภาพรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งหากพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารสามารถดำเนินการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา และสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม พร้อมทั้งพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตและการทำงาน โดยเน้นทักษะเฉพาะ เช่น ทักษะวิชาการ ดนตรี ศิลปะ กีฬา และส่งเสริมการศึกษาที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ขวัญฤทัย ภู่อาระ (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 พบว่า ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง พบว่า อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารอาจจะยังไม่สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการทำงาน และอาจจะยังไม่มีการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ตามการเปลี่ยนแปลงของยุคปัจจุบันได้ ซึ่งสอดคล้องกับ พรเทพ เหมรณน (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 และเขต 2 พบว่า ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน อยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง โดยมี ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ .918 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา

สัมพันธ์กันทางบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารมีภาวะผู้นำทางดิจิทัลที่สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัล เข้ามาใช้ในการบริหารงานในสถานศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิผลตามที่คาดหวังไว้ การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลของผู้บริหารที่ชัดเจน จะนำไปสู่การปฏิบัติงานของครูและบุคลากรในสถานศึกษาอย่างจริงจัง ส่งเสริมให้ครู บุคลากร นักเรียนในสถานศึกษาใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน และค้นคว้าหาความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงานมีการสร้างวัฒนธรรมด้านดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอ การสื่อสาร นำเสนอข่าวสารผ่านแพลตฟอร์ม อินเทอร์เน็ต สื่อโซเชียลมีเดีย มีการส่งเสริมครูและบุคลากรพัฒนาตนเองในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อที่จะสามารถนำความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงาน และพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบาย ของสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการดิจิทัล เพื่อการศึกษาและสอดคล้องกับ สถิตา สมใจ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลโรงเรียน มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากการศึกษาพบว่า ระดับภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรโน้มน้าวส่งเสริมการทำงาน เป็นทีม สนับสนุนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความคิดสร้างสรรค์ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน และคิดค้นนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ

1.2 จากการศึกษาพบว่า ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า ด้านอื่น ๆ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาปรับเปลี่ยนสิ่งแวดล้อม บรรยากาศ และพัฒนาสถานศึกษา ให้เป็นแหล่งเรียนรู้อยู่เสมอทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันและอนาคต

1.3 จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ดังนั้นการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ควรจะได้รับการพัฒนาภาวะผู้นำทางดิจิทัลให้มากยิ่งขึ้น เพราะจะส่งผลให้ประสิทธิผลของสถานศึกษาเป็นไปตามเป้าหมายและกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากการศึกษาพบว่า ระดับภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้น จึงควรวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมในบริบทของภาวะผู้นำทางดิจิทัล เช่น การสื่อสารและการทำงานร่วมกันผ่านเครื่องมือดิจิทัล ทักษะติดต่อการเป็นทีมในยุคดิจิทัล เป็นต้น

2.2 จากการศึกษาพบว่า ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้น จึงควรวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการ

เปลี่ยนแปลงและพัฒนาสถานศึกษา เช่น ปัจจัยด้านการบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลง การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนา เป็นต้น

2.3 จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ภาวะผู้นำทางดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ดังนั้นนอกจากภาวะผู้นำทางดิจิทัลการวิจัยสามารถเน้นถึงภาวะผู้นำในด้านอื่น ๆ เช่น ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ หรือภาวะผู้นำที่เน้นการร่วมมือ ว่าส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- ขวัญฤทัย ภู่อาระ (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ณัฐวัชร จันทโรธธรณ์และพงษ์ศักดิ์ พัวพรพงษ์ (2563). ประสิทธิภาพขององค์การ. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ. 9(2), 1-9.
- บุญชม ศรีสะอาด (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- บุณณัฐ มาเชค (2565). การบริหารองค์กรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล. Retrieved on 1 October 2024 from <https://ed-adm.buu.ac.th/document/frontend/index>
- พรเทพ เหมรานนท์ (2564). การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 และเขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- โรจน์ศักดิ์ อินทนน (2566). ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ลลิตา สมใจ (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1. การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยพะเยา.
- วรรณภา ไทยประยูร (2564). ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วราภรณ์ พวงสำเภาและชนมณี ศิลาณกิจ (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกรุงเทพมหานครตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร. วารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย. 2(1), 1-14
- วิญญา วิศาลาภรณ์ (2540). การวิจัยทางการศึกษา หลักการและแนวทางการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : คอมแพ็คพรีนธ์.
- สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2564). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2564-2569. กรุงเทพมหานคร: ส่วนนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา. สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580): การพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.